

LA FE DE SANT MAGÍ

Aquesta *dolça* aigua, Sant Magí,
no la va fer néixer pas ni per tu ni per a mi.

- *A si?*

Sinó per uns legionaris, uns soldats,
que estaven molt assedegats,
quan el van anar a cercar,
puig l'havien de matar.

- *I ho van fer?*

Es clar.
I de les lliçons més grans,
«*estimeu vostres germans*»
en nasqué a la muntanya,
de la Brufaganya,
l'aigua, *i la festa*, de Sant Magí,
i aquesta si,
que ja és per a tu i per a mi.

I a Cervera, en un barri humil,
té la capelleta, no pas d'or ni de marfil,
amb el campanar d'espadanya,
que no fa ombra, *de perfil*,
però amb una campana,
que quan repica val per mil,
com l'aigua,
del Sant, o de l'abril.

Oh! Sant Magí!
en aquest Any de la Fe,
quí pogués tenir-ne,
tanta com vostè!

Per seguir a Crist,
tenim un grat exemple en Sant Magí,
que el va seguir,
fins a morir,
i com el Mestre,
moria estimant,
“*no saben pas el que fan*”